

یدالله محبی: از جزئیات چرخه انتخابی چیز زیادی نمی دانم

رقبای داخلی قابل احترامند اما به المپیک فکر می کنم

هر کس باید

در جای خود قرار بگیرد

نگاه روز

عارف ربطی - دبیر سابق فدراسیون کشتی

فدراسیون کشتی چند روزی است که بایک حاشیه جدید روبه رو شده است. بحث هایی که بر سر انتخابی مطرح شده که این فقط یکی از چالش های پیش روی کشتی است اما به نظرم می توان این مشکلات را با درایت و مدیریت رفع کرد.

شاید قرار گرفتن افراد سر جای خود بهترین راهکار برای نجات کشتی باشد. در اینجا فدراسیون به یک کارگروه یا کمیته ای با حضور افراد خبره و کارکشته در کشتی به نام کارگروه گزینش نیاز دارد، تا اگر قرار شد شخصی را برای بخش های مختلف فدراسیون در نظر بگیرند که بخواهد برنامه ریزی را انجام بدهد، آن فرد سابقه انجام آن کار و بهترین کارایی را داشته باشد. این کار باعث می شود فرصت ها از دست نرود و برنامه ها به خوبی انجام شود در فدراسیون باید شایسته سالاری در کار باشد و مدیریت در کار اجرایی حرف اول را می زند و باید از کسانی در کار

اجرایی استفاده شود که بتوانند کار را پیش ببرند. اگر قرار است کار پیش برود باید حرف ها به صورت شفاف زده شود و کار دست یک نفر نباشد. نباید از انتقاد ناراحت شویم و خرد جمعی را در دستور کار قرار دهیم. البته انتقادی درست است که راهکاری در پی آن باشد وگرنه تخریب محسوب می شود.

در کار باید اخلاص داشته و خدمتگزار باشیم و اگر نیت برای رضای خدا باشد، خدا هم قطعاً کمک می کند.

نباید به سادگی

از کنار افراد تأثیرگذار عبور کرد

نگاه روز

عباس حاج کناری - مربی تیم ملی کشتی آزاد

چرخه انتخابی کشتی این روزها به بحث اصلی ورزش اول بدل شده و ظاهراً مشکلات حاشیه ای زیادی را به وجود آورده است.

من در جلسات حضور نداشتم و نمی دانم مفاد آن چیست .

البته شنیدم که اختلاف نظرهایی هم درباره این طرح وجود دارد اما به نظرم همین اختلاف نظر هم چیز خوبی است هر کس می تواند نظرش را مطرح کند؛ به شرطی که اختلاف نظرها منجر به حذف یک نفر نشود.

من نه با دبیر نه با محمدی صحبت نکرده ام و از این موضوع ها بی اطلاع هستم. نمی دانم این بحث ها که درباره جلسه چرخه انتخابی مطرح شده، چه بوده اما معتقدم این اختلاف نظرها باید با گفت وگو به یک تفاهم خوب منجر شود. در کادر فنی تیم ملی هم غلامرضا محمدی وقتی بحث فنی را مطرح می کند شاید با هم اختلاف نظر داشته باشیم ولی با گفت وگو آن را حل می کنیم.

این هنر مدیریت است که بتواند در اوج این اختلاف نظر ها و حتی تنش ها مصالحه ایجاد کند. به سادگی گذشتن از افراد که نفرات تأثیرگذاری هم در کشتی هستند در نهایت به کشتی ضربه می زند.

دوستان می توانند با بحث و تبادل نظر به تفاهم برسند تا بهترین اتفاقات برای کشتی ایران رخ بدهد. اینکه سر یک موضوع تا این حد اختلاف نظرها بالا بگیرد که منجر به حذف برخی از افراد شود که در کشتی نقش مهمی را دارند، هیچ آورده مثبت و مهمی برای کشتی ندارد.

گفت و گوی اختصاصی

ناصر انصافی مقدم

سومین کشتی گیری که توانست سهمیه بازی های المپیک توکیو را برای تیم ملی کشتی آزاد ایران تصاحب کند، کسی نبود جز یدالله محبی؛ کشتی گیر فوق سنگین کرمانشاهی و برادر زاده برادران محبی (محمد حسین و محمد حسن). یدالله محبی که در جریان مسابقه های جهانی کشتی ۲۰۱۹ نورسلطان قزاقستان در رده هشتم جای گرفته بود، با مثبت اعلام شدن آزمایش دوپینگ کشتی گیران از یکستان و سوریه به رده پنجم جهان صعود کرد و سهمیه المپیک را برای تیم ملی ایران در وزن ۱۲۵ کیلوگرم گرفت. کشتی گیر کرمانشاهی که سابقه حضور در دوره مسابقات قهرمانی جهان را دارد اما نتوانسته شایستگی خود را نشان دهد. حالا او از رقابت برای رسیدن به دوینده تیم ملی برای حضور در المپیک سخن به میان می آورد. به این بهانه با او همکلام می شویم تا هم از حال این روزهایش بپرسیم، هم برنامه هایی که برای المپیک دارد.

کمی از اوضاع و احوال و تمرینات در روزهای کرونایی تعریف کنید.

همانطور که می دانید تمامی باشگاه ها و سالن های ورزشی در این روزها تعطیل هستند اما خوشبختانه من و برادر کوچکترم ارشک توانستیم با کمک عموهایم

(محمد حسین و محمد حسن محبی)، یک باشگاه خصوصی در شهر کرمانشاه پیدا کنیم و هر روز فقط من و برادر ارشک، دو نفری در این باشگاه خصوصی زیر نظر عموهایمان تمرین می کنیم. کسی جز ما در این باشگاه نیست. در واقع هفته ای هفت روز تمرین می کنیم و یک روز هم استراحت نداریم.

تمرینات تان چگونه پیش می رود؟ با برنامه کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد تداخل ندارد؟

کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد از جمله غلامرضا محمدی و محسن کاوه، برنامه تمرینات آماده سازی را به همه ملی پوشان کشتی داده اند تا در شهرهای خود تمرین کنند و مطابق برنامه آنها عمل می کنیم. خوشبختانه عموها بالا سر ما هستند و این حسن بزرگی برای ما است.

از روزی که توانستید به دوینده تیم ملی برسید، انتظار می رفت بتوانید حرف سنگین وزن را بزنید اما دو حضور ناموفق در مسابقات جهانی داشتید!

من با ۲۶ سال سن و یک متری ۹۳ سانتی متر قد، ۱۱۸ کیلوگرم وزن دارم و باتوجه به قد و قواره بلند خود جادارد چند کیلو

دیگر به وزن خود اضافه کنم تا به وزن ۱۲۵ کیلوگرم برسم. تمام سعی و تلاشم را می کنم تا بتوانم با تمرینات سخت و سنگین خود را آماده حضور در المپیک سال آینده کنم اما نمی خواهم بیش از این درباره خودم و چگونگی تمریناتم حرفی بزنم.

ولی برای رفتن به المپیک، رقبای داخلی همچون پرویز هادی، امیر حسین زارع و امین طاهری را در مقابل دارید و به نظر می رسد راهتان برای رسیدن به المپیک آسان نیست.

من برای همه حریفان داخلی ام، به ویژه پرویز هادی که از نظر سنی از همه ما بزرگتر است، احترام خاصی قائلم اما نهایت سعی و تلاش خود را خواهم کرد تا بتوانم مقابل همه این حریفان سربلند بیرون بیایم.

از دو دوره مسابقات جهانی ناکام برگشتید و هر دو بار «محمد حسن محبی» اعتقاد داشت که دل به تمرین نداده اید، وگرنه شانس کسب مدال را داشتید.

با این نقد موافقت؟

یکی از اتفاق های خوب در دوران قهرمانی ام، حضور دو عمومی خوبم در کشتی است.

شاید همینطور است و حرف او درباره من درست باشد؛ او عموی بزرگوار و مربی دلسوز من است و در همه حال به فکر من و برادر ارشک هست.

طبق گفته های هر دو عموی شما (محمد حسین و محمد حسن محبی) که ۱۵ و ۱۶ سال برای تیم ملی ایران کشتی گرفتند و بدون شکست از حریفان داخلی از دنیای قهرمانی کنار رفتند، جوانان امروز کشتی کرمانشاه همانند کشتی گیران سابق و سرشناس این خطه، محمود خاوران، برادران زرافشانی (اسفندیار و بیژن)، الله مراد زینی و ... چندان دل به تمرینات سنگین و طاقت فرسای کشتی نمی دهند.

چه بگویم؛ دلایل آن مختلف است، شاید شرایط امروز کشتی با سال های گذشته تفاوت کرده و جوانان امروز کشتی کرمانشاه انگیزه لازم برای تمرین کردن ندارند؛ آن موقع که عموهای من کشتی می گرفتند، من هنوز متولد نشده بودم اما بسیار شنیده ام که هر دوی آنها با تمرینات سنگین و سخت سال ها برای کشتی ایران جانفشانی کرده اند.

درباره رقبای داخلی صحبت کردیم اما اگر بلیت سفر به توکیو برای شما صادر شود، مهم ترین حریفان در المپیک چه کسانی هستند؟

قبل از این هم گفتم که رقبای داخلی همه قابل احترام هستند اما من به فکر المپیک هستم. گنوپتر یا شویلی از گرجستان و طاهراک گول از ترکیه که هر دو صاحب چند

مدال طلای جهان و المپیک هستند، به همراه الکساندر خوتسیانیوسکی برنده مدال برنز مسابقه های جهانی ۲۰۱۹

نورسلطان قزاقستان از اوکراین که در مرحله یک چهارم نهایی همین مسابقه هادریک کشتی بسیار نزدیک با نتیجه

۳ بر ۲ مغلوب او شدم، آنزور خزیف از روسیه و نیز نیکلاس گویازدوفسکی دارند دو مدال برنز ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ جهان در

پاریس و بوداپست مجارستان از آمریکا در اصل مهم ترین حریفان من هستند. من در جهانی ۲۰۱۷ پاریس، ناشیانه به

این کشتی گیر آمریکایی باختم اما در جهانی ۲۰۱۹ نورسلطان قزاقستان توانستم او را پس از شکست دادن کشتی گیر مغولی

در دور دوم با امتیاز ۵ بر ۲ مغلوب کنم و شکست دو سال قبل از آن را تلافی کنم. امیدوارم بتوانم با حضور در المپیک عملکرد

بهتری نسبت به دو دوره مسابقات جهانی قبلی داشته باشم.

در روزهای اخیر، صحبت از چرخه انتخابی به جای رقابت های انتخابی برای انتخاب ملی پوشان کشتی است؛

می دانی این چرخه چگونه است؟

از جزئیات چرخه انتخابی چیز زیادی نمی دانم، شاید کادر فنی با توجه به نحوه تمرینات و میزان آمادگی کشتی گیران و در نظر گرفتن نتایج کار آنها در رقابت های داخلی و بین المللی، نفرات تیم ملی را برای المپیک انتخاب کنند.

رسیدن به المپیک با تمرین دو نفره با برادر کوچکتتر شاید کار را برای تحقق رویای توکیو سخت کند. ارشک هم کوچک است و هم سبک.

ارشک دو سال از من کوچکتراست و ۲۴ سال دارد، او کشتی گیر وزن ۹۲ کیلوگرم است

اما می خواهد در آینده در المپیک کشتی بگیرد، بنابراین از آنجا که وزن ۹۲ کیلوگرم در المپیک نیست او مجبور است به وزن المپیک ۹۷ کیلوگرم برود؛ ارشک تمرینات خوبی در کرمانشاه دارد، ضمن اینکه چاره ای به جز این ندارم. به هر حال ما روزهای

عجیبی را سپری می کنیم که بسیاری از باشگاه ها تعطیل است.

به عنوان آخرین سؤال، مدال المپیک در این وزن برای ایران به دست می آید؟

به دیگران کاری ندارم اما اگر به توکیو اعزام شوم تمام تلاشم برای رسیدن به مدال المپیک است. رویایی بزرگتر از مدال المپیک ندارم.

من برای همه حریفان

داخلی ام، به ویژه پرویز

هادی احترام خاصی

قائلم اما نهایت سعی

وتلاش خود را خواهم

کرد تا بتوانم مقابل

همه این حریفان

سربلند بیرون بیایم